

ΟΛΥΜΠΙΑ / OLYMPIA

Ντοκιμαντέρ | 45' | 2015

Σκηνοθεσία: Σταύρος Ψυλλάκης

Παραγωγή: Σταύρος Ψυλλάκης

Γυρίσματα: ΕΛΛΑΔΑ (Μενεμένη, Θεσσαλονίκη), 9-12 Ιανουαρίου 2014

Σύντομη σύνοψη

Η Ολυμπία, 33 ετών και ήδη 3 μηνών έγκυος, μαθαίνει πως έχει καρκίνο στον πνεύμονα – ένα σπάνιο και ιδιαίτερα βαρύ ιατρικό περιστατικό. Μετά από πολλές αμφιταλαντεύσεις και δυσκολίες, αποφασίζεται να συνεχιστεί η εγκυμοσύνη και γεννιέται ένα υγιέστατο μωρό, ο Παναγιώτης.

Τέσσερις μήνες μετά τον τοκετό, ενώ η ασθένεια καλπάζει, με πρωτοβουλία του γιατρού της, Ιάκωβου Άντζελ, περνάμε τέσσερις μέρες κοντά στην Ολυμπία και την οικογένειά της, καταγράφοντας ό,τι μπορούσαμε και ό,τι η κατάσταση μας επέτρεπε.

Η ταινία παρακολουθεί αυτές τις μέρες όχι ως χρονικό ασθένειας, αλλά ως εμπειρία ζωής, σχέσεων και αντοχής, μέσα στον στενό οικογενειακό κύκλο.

Διακρίσεις

- Βραβείο Κοινού (17^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης 2015)

Σημείωμα σκηνοθέτη

Μετά το «ΜΕΤΑΞΑ ακούγοντας τον χρόνο», η ΟΛΥΜΠΙΑ. Τυπικά, και οι δύο ταινίες ασχολούνται με ανθρώπους που έχουν προσβληθεί από καρκίνο. Ουσιαστικά, όμως, το θέμα τους είναι ο θάνατος· ο φόβος του θανάτου — και ο δικός μου φόβος του θανάτου.

Αν η πρώτη ταινία μιλούσε άρρητα και υπόγεια για τους «...Έλληνες που έκαναν οίστρο της ζωής τον φόβο του θανάτου» (ο στίχος του Εμπειρικού που, βλέποντας την ταινία, θυμήθηκε πολύ εύστοχα ένας φίλος), τότε η ΟΛΥΜΠΙΑ για τι μιλά;

Η Ολυμπία, 33 ετών και τριών μηνών έγκυος, μαθαίνει πως έχει καρκίνο στον πνεύμονα. Τελικά θα γεννήσει ένα υγιέστατο μωρό, τον Παναγιώτη. Τέσσερις μήνες μετά τον τοκετό, ενώ η ασθένεια καλπάζει, με πρωτοβουλία του γιατρού της, Ιάκωβου Άντζελ, περνάμε τέσσερις μέρες κοντά στην Ολυμπία και την οικογένειά της, καταγράφοντας ό,τι μπορούσαμε και ό,τι η κατάσταση μας επέτρεπε.

Η Ολυμπία ήθελε να γίνει κομμώτρια, σπούδασε μοδίστρα και τελικά έγινε ζαχαροπλάστισσα. Δημιουργούσε: γλυκά, παρέες, στιγμές.

«Αυτό το μωρό θα το κρατήσω όπως και να 'ναι», είπε. Και το κράτησε. Τώρα προσπαθεί να ζήσει. Γιατί έχει τον Παναγιώτη. Τη ζωή. Και, όπως λέει η ίδια, «η ζωή είναι πολύ όμορφη».

Η ΟΛΥΜΠΙΑ για τι μιλά; Ακόμα δεν μπορώ να απαντήσω. Παρά τη γλύκα και τη ζεστασιά που γενναιόδωρα μας χάρισε η Ολυμπία και η οικογένειά της αυτές τις τέσσερις μέρες, ίσως — χωρίς ηθικολογίες — να μιλά για τα πιο ουσιαστικά πράγματα του ανθρώπου: εκείνα που μόνο η σιωπή μπορεί να εκφράσει.

Όλα ήταν πολύ δύσκολα. Ίσως ό,τι πιο δύσκολο έχω γυρίσει μέχρι σήμερα. Άλλωστε κάτι παρόμοιο ομολογεί και ο γιατρός της όταν τον διακόπτει ένας λυγμός.

Σημείωμα προς τον αναγνώστη

Το κείμενο που ακολουθεί δεν αποτελεί σενάριο ούτε σύνοψη της ταινίας.

Περιλαμβάνει ολόκληρο τον λόγο που ακούγεται ή εμφανίζεται γραπτά στην ταινία (διάλογοι, on/off, super).

Οι τίτλοι των ενοτήτων καθώς και τα ενδιάμεσα κείμενα που τις συνοδεύουν και περιέχουν πραγματολογικά στοιχεία δεν εμφανίζονται στην ταινία και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη διευκόλυνση της ανάγνωσης από τρίτους.

Η προφορικότητα, οι επαναλήψεις και οι παύσεις του λόγου διατηρούνται αυτούσιες.

Οι σκηνές, η δομή και ο λόγος της ταινίας

01. Τα πρόσωπα

Η Ελένη (γιαγιά) νανουρίζει το μωρό στην κούνια του.

[ON - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

έλα ύπνε, αγκάλιασε το, και γλυκά αποκοίμισε το .. νάνι, νανάκια, ..

Καναπές στο σαλόνι του σπιτιού. Ο Τάκης (παππούς) παίζει το μωρό στην αγκαλιά του. Δίπλα τους η Ολυμπία παρακολουθεί.

[ON - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας και ΟΛΥΜΠΙΑ]

Ζα έλα να σε πάρω αγκαλίστα, βάλε τον μπαμπά εδώ ...

ό,πα, το παιδί μου τρανό εσύ, του παππούλη ...

ό,πα η μαμά, η μαμά, χαζομαμά, χαζομαμά,...

Μην κλαις, μην κλαις (Ολυμπία)

έλα μαμ,

Δεν θέλει μπαμπά (Ολυμπία)

Τα παιδιά τα τσουτσενά, τα χαλεύουν στα χωριά, μπράβο παιδί μου, μπράβο παιδί μου,

ΤΙΤΛΟΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ

02. Η απόγνωση

Συγκροτήματα πολυκατοικιών. Ο Τάκης στο μπαλκόνι καπνίζει σκεπτικός. Η Ελένη παραπέρα σκουπίζει.

[OFF - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Φεύγω από μέσα, γιατί μέσα στο σπίτι δεν καπνίζω τσιγάρο,

παίρνω τον καφέ μου και βγαίνω έξω και αρχίζω και κλαίω.

Λέω Παναγία μου τώρα, Θέε μου δες το λίγο.

Δες το λίγο το κοριτσάκι γιατί βλέπει τη μανούλα που κουράζεται και το ταΐζει η μάνα της.

Ναι, αλλά η μάνα που το γέννησε; Που θέλει να το ταΐσει;

Και δακρύζει και λέει Θέε μου, δώσε μου δύναμη, πάρτο, να γίνω καλά;

Να το κρατήσει στην αγκαλίτσα της;

Η Ελένη (γιαγιά) κρατάει το μωρό στην αγκαλιά της, κάτω από τα εικονίσματα. Το κουνάει και κάνει τον σταυρό της.

[OFF - ΟΛΥΜΠΙΑ]

- Μαμά έρχεσαι λίγο. (την φωνάζει από το άλλο δωμάτιο)

Σαλόνι. Η Ελένη όρθια με το μωρό στην αγκαλιά. Ο Ολυμπία, στον καναπέ, παρακολουθεί. Της δίνει το μωρό που αρχίζει να κλαίει στην αγκαλιά της Ολυμπίας.

[ON – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

- Που είναι η μαμά σου; Που είναι η μαμά η Ολυμπία; (δισ) Να τη η μαμά ... (Ελένη)

- Έλα λίγο, αγάπη μου, ψυχή μου.. μην κλαις, μην κλαις, γιατί, γιατί κλαίει, ..(Ολυμπία)
γιατί κλαις βρε...αγάπη μου, ψυχή μου ..

03. Η ζωή είναι ωραία

Ο Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Είμαι καλά και είμαι ευτυχισμένη, είμαι πάρα πολύ καλά,
μου δίνει πάρα πολύ κουράγιο το μωρό μου, ο Παναγιώτης.
Η ζωή, η ζωή είναι πάρα πολύ όμορφη, είναι πάρα πολύ όμορφη.
Όταν είμαστε καλά, λέμε έλα μωρέ εντάξει, είμαστε καλά,
όταν όμως λες έχω καρκίνο, λες κάθε ώρα, κάθε στιγμή πρέπει να τη χαρώ, να την απολαύσω.
Υπάρχουν άτομα που λένε έλα μωρέ εντάξει, θα περάσει κι αυτή ημέρα.
Θα περάσει, αλλά θα περάσει όμορφα.
Κάθε ώρα, κάθε στιγμή, πρέπει να περνάει πολύ όμορφα.
Έτσι είναι πιο ωραία, είναι πολύ πιο ωραία.
Όταν παθαίνεις κάτι τότε καταλαβαίνεις το νόημα της ζωής,
ότι ναι πραγματικά η ζωή είναι πολύ όμορφη.
Πάρα πολύ όμορφη, αρκεί να ξέρεις να τη ζήσεις.

Τα ανίψια της Ολυμπίας (παιδάκια), παίζουν με τα δύο μωρά και φιλονικούν.

[ΟΝ - ανίψια ΟΛΥΜΠΙΑΣ]

- Είσαι βλάκας να, είσαι μπουμπουνάκος να, ..
- Η μαμά σου τα έδωσε τα ρούχα σου; .. κοιμήθηκε, όχι αυτός ..

04. Έχεις καρκίνο

Ο Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Ο καρκίνος για μένα παρουσιάστηκε όταν ήμουν 3 ½ μηνών έγκυος, στη Μυτιλήνη,
χωρίς βέβαια να το καταλάβω, πήγα στο νοσοκομείο της Μυτιλήνης,
νοσηλεύτηκα για μια εβδομάδα,
έψαχναν οι γιατροί να βρουν τι έχω αλλά δεν εύρισκαν τίποτα,
έτσι ο σύζυγος μου αποφάσισε να φύγω και να έρθω εδώ στη Θεσσαλονίκη.
Ήρθα όντος εδώ στη Θεσσαλονίκη, στους γονείς μου,
έτσι αντιμετωπίσαμε το πρόβλημα.
Πήγα, έκανα εξετάσεις, και μου βρήκαν τον καρκίνο.
Μετά με στείλανε στο Παπανικολάου, εκεί προσπαθούσαν να βρουν
και να πάρουν δείγμα, όντος αν υπάρχει καρκίνος.
Καθίσαμε αρκετές μέρες εκεί. Μετέπειτα αποφάσισαν οι γιατροί να με στείλουν στο Θεαγένειο

05. Δεν μπορούσα να φανταστώ πόσο βαριά είναι η κατάστασή της – Το δίλημμα

Εξωτερικό, νοσοκομείο Θεαγένειο. Ένας γιατρός (Άντζελ) βγαίνει από επίσκεψη σε θάλαμο ασθενών και πηγαίνει στο γραφείο του.

Ο Άντζελ, γιατρός της Ολυμπίας, στο γραφείο του.

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας]

Για την Ολυμπία πληροφορήθηκα ότι είχε το πρόβλημα της στα τέλη του Ιουνίου, του 2013.
Φυσικά δεν μπορούσα να φανταστώ πόσο βαριά είναι η κατάστασή της
παρά μόνο όταν την είδα ζωντανά κατάλαβα ότι ήταν πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα απ' ότι περίμενα...
και συγχρόνως, εκτός των άλλων, πληροφορήθηκα ότι εγκυμονούσε
και ήταν περίπου στον 4^ο μήνα της κύησης.
Που σημαίνει ότι αφ' ενός η ζωή της απειλούταν με άμεσο κίνδυνο θανάτου
και φυσικά και του εμβρύου που κυοφορούσε.

Ήταν πολύ δύσκολο γιατί δεν ήξερε κανείς τι θα έπρεπε να σώσει.
Αν θα έπρεπε να σώσει την Ολυμπία ή αν θα έπρεπε να σώσει το παιδί,
ή αν θα έπρεπε να σώσει και τους δύο

και αν θα μπορούσε να κάνει κάτι από όλα αυτά.

Ο Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Ήταν μια στιγμή πολύ, πολύ καταθλιπτική, μπορώ να το πω, λέω γιατί άραγε, αλλά να σας πω την αλήθεια μέσα μου ένοιωθα μια πολύ μεγάλη πίστη, ότι τελικά ο καρκίνος δεν θα είναι τίποτα, ότι αυτό το μωρό θα γεννηθεί ... αυτό το μωρό θα το κρατήσω όπως και να ναι.

Ο Άντζελ στο γραφείο του.

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας]

Ζήτησα να συγκληθεί επείγοντος συμβούλιο, ιατρικό συμβούλιο, μόνο για την Ολυμπία. Όντως έγινε το συμβούλιο, οι πιο πολλοί είχαν συμφωνήσει από τους συναδέλφους να γίνει διακοπή της κύησης και να μπορέσουμε έτσι να λύσουμε τα χέρια μας όσον αφορά την αντιμετώπιση της Ολυμπίας. Το θέμα όμως ήταν ότι δεν θα μπορούσε να γίνει ούτε αυτή η διακοπή της κύησης γιατί ήταν ιδιαίτερα δυσπνοϊκή η Ολυμπία και δεν μπορούσε ούτε καν να καθίσει σε καρέκλα, όχι να καθίσει σε ένα κρεβάτι για να γίνει ένας προκλητός τοκετός ή μια καισαρική τομή. Άρα αναγκαστήκαμε, κατά κάποιο τρόπο, να αντιμετωπίσουμε την Ολυμπία σαν να μην υπάρχει το έμβρυο. Φυσικά είπαμε ότι με την πρώτη ευκαιρία θα γινόταν η διακοπή της κύησης.

Ο Τάκης, με το μωρό στην αγκαλιά, παίζει μαζί του και το ταΐζει με το μπιμπερό.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Μπράβο, μπράβο το παιδί του παππού, μπράβο, μπράβο.. ο Παναγιώτης, super puma, το super puma

06. Η δύσκολη απόφαση

Η Ελένη σε μια καρέκλα απόμερα.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Όταν ήταν η κρίσιμη περίοδος της Ολυμπίας, που ήταν πολύ χάλια η Ολυμπία, ήρθαν οι γιατροί στο Παπανικολάου και μας έβαλαν να βάλουμε υπογραφές, να ρίξουμε το μωρό. Εγώ για μια στιγμή το σκέφτηκα, λέω την αμαρτία μου ότι ήθελα να ρίξει το μωρό για να γλιτώσει η κόρη μου. Από μέσα μου βέβαια έλεγα ότι δύσκολα να ξανακάνει άλλο παιδί γιατί ένα παιδί πάντα είναι ένα θείο δώρο από το Θεό. Δεν γίνονται συνέχεια τα παιδιά. Αλλά αφού το επέμεναν οι γιατροί δεν μπορούσα να κάνω και κάτι άλλο, την έβαλα την υπογραφή, λέω την αμαρτία μου. Κι εγώ και ο άντρας μου και ο γαμπρός.

07. Τι πρέπει να κάνουμε; – Οι δύο μητέρες

Τα ανίψια της Ολυμπίας (παιδάκια) παίζουν με τα δύο μωρά και φιλονικούν.

[ΟΝ - ανίψια ΟΛΥΜΠΙΑΣ]

- Σε λίγο θα γίνεις κι εσύ μωρό.
- Δεν θα γίνω, αλλιώς θα σε μάθω καράτε σαν τον Μποξάν.

Ο Τάκης, σε ένα ιδιαίτερο δωμάτιο, μας εξομολογείται.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Ζα Κοντά στην Ολυμπία σκεφτόμαστε και τα άλλα εμείς, ότι ξέρεις τι, η Ολυμπία έχει τον καρκίνο, ρίχνουμε το μωρό, να φύγει το μωρό, ναι αλλά εγώ είμαι στον 1ο και στον 7ο έχω μια δεύτερη κόρη η οποία είναι έγκυος και υπάρχει διαφορά 1...1 ½ μήνας. Από τη στιγμή που έχει η δική μου κόρη καρκίνο και είναι στο κρεβάτι και έρχεται η Νίτσα από πάνω, μαζί με το μωρό, πως θα το αισθανθώ εγώ σαν γονιός, αλλά η μάνα τι θα πει; Η μάνα είναι μεγάλη υπόθεση, κρατάει μωρό στην κοιλιά, και το παίρνουν το μωρό, και έχει και καρκίνο. Άραγες τι πρέπει να κάνουμε, να το ρίξουμε στο Θεό, και ο Θεός βοηθός.

Τα δύο μωρά στις κούνιες τους.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας] συνέχεια

Κάναμε αυτή την πράξη, και η πράξη αυτή που κάναμε, ο Θεός μας πήγε πολύ καλά, που τώρα η Ολυμπία, που να ήταν άλλη στη θέση της Ολυμπίας, θα είχε φύγει.

Ζα η Ολυμπία, δόξα τω Θεώ, και θα το παλέψει η Ολυμπία γιατί είναι δυνατός χαρακτήρας, αλλά θα το παλέψει γιατί έχει και τον Παναγιώτη. Ο Παναγιώτης της δίνει μεγάλη δύναμη, μεγάλο κουράγιο. Εμείς δεν μπορούμε να της δώσουμε γιατί αλλιώς αισθάνεται το μωράκι, γιατί τον παίρνει και χαμογελάει. Γελάει το χέιλι της. Είναι μεγάλη υπόθεση.

Η Ολυμπία, Η Ελένη και ο Τάκης προσπαθούν να ταΐσουν το μωρό.

[ΟΝ – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΕΛΕΝΗ και ΤΑΚΗΣ]

Να πας λίγο στη μανούλα. Που είσαι γιατί κλαις, γιατί κλαις; Ωπα, να ο παππούς, το έκανε ...

Η Ελένη στο σαλόνι μπροστά στις οικογενειακές φωτογραφίες.

Φωτογραφίες: οι δύο αδελφές

[ΟΦΦ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Όταν ήταν έγκυος η Αντωνία και ήταν και η Ολυμπία έγκυος, και μάθανε ότι είναι να ρίξει το μωρό η Ολυμπία, η Αντωνία έπαθε κατάθλιψη, στενοχωρήθηκε πάρα πολύ, μαμά λέει πως θα συνεχίσω εγώ την εγκυμοσύνη μου αν η Ολυμπία ρίξει το μωρό, και δεν θα μπορέσει να κάνει άλλο μετά.

08. Γεννήθηκε ένα υγιέστατο, πρόωρο μωρό

Ο Άντζελ στο γραφείο του.

Φωτογραφίες: η Ολυμπία έγκυος

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας]

Αναπάντεχα, απάντησε πολύ καλά στη θεραπεία η Ολυμπία και με την πρώτη χημειοθεραπεία και μετά από λίγες μέρες, τα συμπτώματα άρχισαν να υποχωρούνε. Μετά από 2 ½ ... 3 μήνες χημειοθεραπείας είχε ωριμάσει και το έμβρυο οπότε θεωρείτε ότι θα μπορούσε να επιβιώσει και έγινε καισαρική τομή στις 18 Σεπτεμβρίου του 2013. Γεννήθηκε ένα υγιέστατο, πρόωρο μωρό, βάρους 1130 γραμμάρια, πολύ μικρό, το οποίο όμως πολύ γρήγορα πήρε τα πάνω του και αυτή τη στιγμή μετά από 3...3 ½ μήνες είναι γύρω στα 4 κιλά.

Η Ελένη (γιαγιά) νανουρίζει το μωρό στην κούνια του.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

.. γελάς μωρέ .. (του μιλάει) ..

09. Ο Παναγιώτης για μένα είναι όλη η ζωή μου· μου δίνει πολύ κουράγιο

Η Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ -ΟΛΥΜΠΙΑ]

Ο Παναγιώτης για μένα είναι όλη η ζωή μου,
προσπαθώ, προσπαθώ για αυτόν τον Παναγιώτη,
να βγω από αυτή την ιστορία...

Και στις κοπέλες, αν κάποια κοπέλα βρεθεί στην ίδια κατάσταση με εμένα,
Θα 'θελα να ακούσει και να πει, ότι ναι αφού μπόρεσα αυτή η κοπέλα θα μπορέσω κι εγώ.

Μην το βάζετε κάτω όπως και να ναι.

Ο Παναγιώτης μου γεννήθηκε φυσιολογικότατος, μετά από τόσους μήνες.

Η Ελένη (γιαγιά) νανουρίζει το μωρό στην κούνια του.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας] με το μωρό

μου γελάς μωρέ, μου γελάς μωρέ .. (του μιλάει) ..

Η Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Δεν ξέρω πως το παίρνω το κουράγιο, πήρα πολύ μεγάλο κουράγιο, βοήθησαν όλοι,
οι γονείς μου, τα αδέρφια μου, οι συγγενείς μου, φίλοι, γνωστοί, από τη γειτονιά μου άνθρωποι,
και πάνω από όλα εγώ, είπα ότι αυτό το μωρό θα το φέρω στη ζωή. ...

Ο μικρούλης μου πια, ο Παναγιώτης, μου δίνει πολύ κουράγιο να συνεχίσω τη ζωή μου,
και να πω σε όλους ότι ο καρκίνος αντιμετωπίζεται, ότι όλα θα πάνε καλά.

Πίστη στο Θεό (δics) και πάρα πολύ καλούς γιατρούς βέβαια.

Να νοιώθεις εμπιστοσύνη στο γιατρό σου,
ανά πάσα στιγμή να του λες αυτό που αισθάνεσαι,

να τον παίρνεις τηλέφωνο και να λες γιατρέ αυτή τη στιγμή δεν αισθάνομαι καλά.

Και αυτός να σου δίνει κουράγιο.

10. Θέλω να ζήσει η κόρη μου· έπρεπε ήδη να είναι τελειωμένη

Η Ελένη σε μια καρέκλα απόμερα.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Όλοι συζητούσαν πίσω από την πλάτη μου ότι η Ολυμπία τελειώνει, ότι πεθαίνει,
αλλά εγώ δεν ξέρω πως αισθανόμουν έτσι έλεγα όχι η Ολυμπία δεν θα πεθάνει,
είναι δυνατή και θα το παλέψουμε.

Και με τη δύναμη του Θεού δεν έχασα ποτέ το κουράγιο μου και δεν το χάνω, θέλω να ζήσει η κόρη μου.

Έχω πίστη στο Θεό και ελπίζω να με ακούσει ο Θεούλης και να επιβιώσει η Ολυμπία μου. ...

Αυτό που έχει η Ολυμπία είναι επιθετικός, έπρεπε ήδη να είναι τελειωμένη,
αλλά με την πίστη μας ζει ακόμα.

Ο Παναγιώτης στην κούνια του. Τον σηκώνει η Ελένη (γιαγιά).

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Παναγιώτη, σήκω να φας, σήκω αγάπη μου ..

Ο Παναγιώτης στην αγκαλιά του Τάκη. Δίπλα η Ελένη (γιαγιά), στην κουζίνα.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Θα του κάνουμε το γαλατάκι, ξέρει ο παππούλης.
Τα ξέρει όλα ο παππούλης, τα μαθε ο παππούς τώρα,,

11. Κάνουν πολλά για εμένα

Η Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Οι γονείς μου, ο μαμά μου και ο μπαμπάς μου, είναι πολύ μεγάλο στήριγμα,
με στηρίζουν σε κάθε στιγμή, είμαι μαζί τους.
Να προσέξουν τον Παναγιώτη, να προσέξουν εμένα
και να μου δίνουν πολύ μεγάλο κουράγιο,
πολύ μεγάλο κουράγιο, τους ευχαριστώ πολύ.
Με βλέπετε να δακρύζω, γιατί κάνουν πολλά για εμένα.

12. Η οικογενειακή παράδοση: μουσικοί

Ο Τάκης, στην κρεβατοκάμαρα, μοιράζει τα μουσικά όργανα στα εγγόνια του.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Έλα Δημήτρη, πάρε το τετράδιο εσύ από εκεί ..
να το κρατάει αυτός .. να το κρατάει ο Σταμάτης, βγάλε το κλαρίνο σου ..
δέστο το κλαρίνο σου όμορφα ..
μπράβο, όχι αυτός και οι δύο θα το κρατάμε,
δείξε εσύ Δημήτρη ...
έτσι μπράβο, μαζί.

Ο Τάκης, στο σαλόνι, μαθαίνει τα μουσικά όργανα στα εγγόνια του. Η Ολυμπία παρακολουθεί από τον καναπέ.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας] μαθαίνει μουσικά όργανα στα εγγόνια του

Έλα πάμε, πάμε , έλα πάμε.. σολ, μπράβο ...

Λουπόν τραγουδήστε:

Μήλο μου κόκκινο, ρόδο βαλμένο, μήλο μου κόκκινο, ρόδο βαλμένο, γιατί με μάρανες το πικραμένο, ... (δημοτικό τραγούδι)

Πάμε όλοι μαζί τώρα ...

Μπράβο, μπράβο τα παιδιά ...

Ο Τάκης, στο τραπέζι, δείχνει φωτογραφίες και βίντεο στο κινητό από την καλλιτεχνική του σταδιοδρομία.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Εμείς είμαστε παππούδες προς παππούδες μουσικοί.

Με κλαρίνα, με κορνέτες, με βιολιά, ο παππούς, του μπαμπά μου ο μπαμπάς, έπαιζε βιολί.

Μετά ξεκίνησα κι εγώ το κλαρίνο, πήγα στον παππού τον Τσιμούλη,

από εκεί ξεκίνησα και κράτησα την παράδοση εγώ.

Έγινα 18 χρονών και έκανα δικό μου συγκρότημα.

Προσπαθώ να το βρω. Εδώ είναι πολλά.

Αυτά τα τραγούδια είναι του Βοΐου, από Κοζάνη, Πτολεμαΐδα, Σαμαρίνα, Δοτσικό,
εκεί τα χορεύουν αυτά τα κομμάτια,

αλλά παίζουμε σε όλη την Ελλάδα εμείς και έξω έχω πάει στην Αμερική,

κάθε χρόνο πήγαινα σε χορούς έπαιζα, πήγαινα και σε αρραβώνες,

σε βαφτίσια, σε γάμους, ανέβαινα Boston .. Atlantic city,...

13. Κάθε μέρα στο νοσοκομείο, κάθε μέρα

Ο Τάκης οδηγεί (προς το νοσοκομείο). Μαζί του στο αυτοκίνητο, μπροστά η Ολυμπία και πίσω ο αδερφός της Βαγγέλης.

[OFF – ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Κάθε μέρα νοσοκομείο, κάθε μέρα.. και να φεύγεις 8...9 το πρωί
και να πηγαίνεις 4..5 στο σπίτι ..

Από το μηχανήμα ακούγεται το τραγούδι:

Αυτό που μου συμβαίνει, φοβάμαι τόσο να το πω, καρδιά μου πληγωμένη,
πως είναι αλήθεια, αυτό που ζω. ...
Αν είσαι ένα αστέρι που φως θα φέρει στην άδεια μου ζωή,
ποτέ μην σβήσεις, ποτέ να μην μ' αφήσεις,
ποτέ να μην χαθεί η αγάπη αυτή.

13α. Έχω ακόμα ένα παιδάκι· είναι και ο Παναγιώτης παιδί μου

Δωμάτιο νοσοκομείου και διάδρομος.

Ο Βαγγέλης σε εξωτερικό χώρο του νοσοκομείου.

[ON - ΒΑΓΓΕΛΗΣ αδερφός Ολυμπίας]

Έχω 3 παιδάκια αλλά έχω ακόμα ένα παιδάκι, είναι 4 παιδάκια,
ότι και να γίνει είναι και ο Παναγιώτης παιδί μου.
Από τη στιγμή που μάθαμε πως γεννήθηκε ο Παναγιώτης
ότι και να γινότανε με την αδερφή μου, ήτανε παιδί μου και ο Παναγιώτης
και καλλίτερο μπορώ να σου πω από τα παιδιά μου.
Και προσπαθούμε το καλλίτερο για την Ολυμπία.

13β. Πονάω πολύ, πάρα πολύ πονάω

Ο Τάκης σε εξωτερικό χώρο του νοσοκομείου.

[ON - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Πονάω πολύ, πάρα πολύ πονάω, αλλά ο πόνος ο πιο χειρότερος
είναι να βλέπεις το παιδί σου σε τέτοια κατάσταση,
να έχει καρκίνο, να σου λένε για καρκίνο.
Έπεσα από τα σύννεφα, έμεινα παγωτό.
Τρεις φορές έχω κάνει επανάληψη στην αιματολόγο.
Λέω πες μου, η κόρη μου, μου λες τώρα καρκίνο;
Ναι μου λέει δεν το κατάλαβες; Δεν το κατάλαβα...
Πες το 3..4 φορές... σαν τρελός.

13γ. Δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω

Ο Βαγγέλης σε εξωτερικό χώρο του νοσοκομείου.

[ON - ΒΑΓΓΕΛΗΣ αδερφός Ολυμπίας]

Είναι πολύ δύσκολο, δηλαδή το άκουγα από φίλους, από άλλους ανθρώπους,
στενοχωριόμουν βέβαια, αλλά δεν μπορούσα να το φέρω
μέσα στην οικογένεια μου αυτό το πράγμα, και ειδικά στην αδερφή μου.
Ήταν κάτι που με συγκλόνισε και δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω.

13δ. Δεν υπάρχει άλλος πλούτος, να έχεις την υγεία σου

Ο Τάκης σε εξωτερικό χώρο του νοσοκομείου.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας]

Δεν αξίζουν ούτε τα σπίτια, ούτε οι λιμουζίνες, ούτε τα λεφτά, ούτε τίποτα.
Χρυσό κουταλάκι να έχεις να φας, είναι άχρηστο. Δεν μπορείς να το σηκώσεις.
Άραγες τι λέμε. Να έχουμε την υγεία μας, να πάρουμε ένα κρεμμυδάκι,
να το χτυπήσουμε και να πάρουμε και το ψωμάκι μας και να φάμε και να χουμε την υγεία μας.
Η υγεία είναι ο μεγαλύτερος πλούτος που υπάρχει.
Δεν υπάρχει άλλος πλούτος, να έχεις την υγεία σου.

13ε. Τώρα είμαστε πιο κοντά, πιο δεμένοι

Ο Βαγγέλης σε εξωτερικό χώρο του νοσοκομείου.

[ΟΝ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ αδερφός Ολυμπίας]

Τώρα μας έχει κάνει να είμαστε πιο κοντά, όλα τα αδέρφια,
οι συγγενείς, χίλια δυο πράγματα.
Μερικές φορές είναι και μερικά πράγματα που πρέπει να τα σεβόμαστε,
δηλαδή μέσα στην αρρώστια μας, που έχει η Ολυμπία,
μάς έφεραν πιο κοντά, δηλαδή ανά πάσα στιγμή είμαστε πιο κοντά, πιο δεμένοι.

14. Το τάμα

Ο Παναγιώτης στην κούνια του. Η Ελένη (γιαγιά) τον διασκεδάζει με ένα παιχνίδι.

Η Ολυμπία στον καναπέ παρακολουθεί τηλεόραση.

Η Ελένη σε μια καρέκλα απόμερα.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Όταν άκουσα ότι θα παραμείνει το μωρό χάρηκα πάρα πολύ
και τάχτηκα στην Παναγιά τη Βρεφοκρατούσα,
στη Μυτιλήνη που είναι, έστειλε και η κουνιάδα της Ολυμπίας από εκεί μια εικόνα, με security,
μόλις έμαθε πως ταχτήκαμε εκεί πέρα, την έστειλε την εικόνα.
Τάχτηκα αν θα ζήσει πρώτα η Ολυμπία μου,
αν γλυτώσει από αυτόν το Γολγοθά και ζήσει,
γιατί ήταν κρίσιμες οι στιγμές, ένα χιλιόμετρο θα πάω με τα γόνατα,
θα περπατήσω με τα γόνατα ένα χιλιόμετρο.

15. Μου άρεσε να μαζεύομαι με φίλους, μου άρεσε πάντα να προσφέρω

Η Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Μου άρεσε να μαζεύομαι με φίλους, να καθόμαστε, να γελάμε, να τα λέμε.
Μου άρεσε να παίρνω το αυτοκίνητο να πηγαίνω βόλτες, να κάνω γλυκά στο σπίτι,
να μαγειρεύω και να κάνω τραπέζια για τους φίλους.
Στα γλυκά έχω πιο πολύ αδυναμία μου φαίνεται, μου αρέσει να τα κάνω περισσότερο,
αλλά μου άρεσε πάντα να προσφέρω...

16. Η συμπαράσταση

Η Ελένη σε μια καρέκλα μπροστά σε φωτογραφίες.

Φωτογραφίες της Ολυμπίας με συγγενικά πρόσωπα.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Αυτή είναι η Ειρηλένα μας, η μεγάλη εγγονή μου, 14 χρονών.
Η Ειρηλένα αγαπάει τόσο πολύ την Ολυμπία που εφέτος πήγαν διακοπές,

η μαμά, ο μπαμπάς, η οικογένεια και αυτή δεν πήγε διακοπές,
κάθισε με την Ολυμπία στο χωριό,
ήμασταν με την Ολυμπία στο χωριό, στο Τσοτίλη και έκατσε μαζί της,
για συμπαράσταση, για εμένα και για την Ολυμπία.
Την παρακάλεσα, πρέπει να φύγεις, να πας διακοπές.
Όχι γιατί εγώ θα καθίσω με την Ολυμπία.
Ήμασταν μια πολύ ευτυχισμένη και αγαπημένη οικογένεια,
αλλά η αρρώστια της Ολυμπίας μας ένωσε ακόμα περισσότερο.

Η Ολυμπία στον καναπέ.

Φωτογραφίες της Ολυμπίας με φίλες.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Έχω αρκετούς φίλους και φίλες που με στηρίζουν.
Ήταν και στα καλά μου, αλλά και τώρα που ήταν άσχημα τα πράγματα.
Έχω πολύ καλούς φίλους και φίλες. Είμαι ευτυχισμένη για αυτό.
Τους αγαπώ πολύ και με αγαπάνε και το ξέρω.

Η Ελένη μπροστά στο μπουφέ. Φωτογραφίες με τα εγγόνιά της.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Όταν η Ολυμπία της έπεσαν τα μαλάκια της από τις χημειοθεραπείες,
όλα τα εγγονάκια μου ήρθαν τρέχοντας,
άλλος με μια περούκα στα χέρια και άλλος με μια μπαντάνα.
Εγώ θα πάρω την καλλίτερη έλεγαν για την Ολυμπία.
Αλλά η Ολυμπία δεν είχε ποτέ κόμπλεξ και δεν φόρεσε ποτέ τίποτα,
ήταν έτσι με τα μαλλιά πεσμένα.
Μαμά δεν έχω καθόλου κόμπλεξ λέει.
αλλά μου άρεσε πάντα να προσφέρω...

17. Η πορεία

17α. Τα παιδικά όνειρα

Η Ολυμπία στον καναπέ.

Παιδικές, εφηβικές και νεανικές φωτογραφίες της Ολυμπίας.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Θυμάσαι λίγο τι όνειρα έκανες σαν παιδάκι; (ερώτηση σκηνοθέτη)
Σαν παιδάκι, ναι, όταν θα μεγαλώσω να γίνω κομμώτρια,
αλλά τελικά δεν έγινα, έγινα μοδίστρα, κοπτικής ραπτικής, καμία σχέση.
Τα όνειρα μου ήταν να μεγαλώσω, να γίνω γυναίκα, να βάφομαι,
να φοράω τακούνια, αυτά ήταν τα όνειρα μου.
Να πάρω αυτοκίνητο, να οδηγάω και ήθελα και νταλικά.
Αλήθεια ήθελα να μάθω νταλικά, να οδηγάω νταλικά, δεν ξέρω γιατί...
Η αλήθεια είναι αυτή.

17β. Εργασία σε βιοτεχνία – πωλήτρια – ζαχαροπλάστισσα

Η Ολυμπία στον καναπέ.

Νεανικές φωτογραφίες της Ολυμπίας.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Μετά μεγάλωσα, ήρθαμε εδώ στη Θεσσαλονίκη.
Τα παιδικά μου χρόνια τα έζησα στο χωριό, στο Τσοτίλη της Κοζάνης,
μετά ήρθαμε εδώ στη Θεσσαλονίκη, άρχισα να δουλεύω,

πρώτα σε μια βιοτεχνία, μετά έφυγα από τη βιοτεχνία, έγινα πωλήτρια,
μετά έφυγα από την πωλήτρια, πήγα σε ένα αρτοζαχαροπλαστείο,
δούλευα εκεί με τα γλυκά, μου άρεσε πολύ.
Τελικά αυτό ήταν το καλλίτερο, γιατί από αλεύρι, νερό, αυγά,
μπορείς να κάνεις ας πούμε μια τούρτα
και όταν την κάνεις, όταν τη δημιουργήσεις από το παντεσπάνι
και βλέπεις μετά στο τέλος μια ωραία τούρτα,
λες αχ αυτή είναι η απόλαυση μου. Εκεί ανταμείβεσαι...
Πολύ ωραία, πάρα πολύ ωραία, να δημιουργείς,
γιατί η ζαχαροπλαστική είναι δημιουργία, δημιουργείς,
από αυτό το θέμα. Η αλήθεια είναι αυτή.

17γ. Ο κεραυνοβόλος έρωτας – Η εγκυμοσύνη – Ο καρκίνος

Η Ολυμπία στον καναπέ.

Φωτογραφίες του ζεύγους με το μωρό και της Ολυμπίας εκείνα τα χρόνια.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Μετά μεγάλωσα, εντάξει μεγάλωσα... πήγα στη Μυτιλήνη,
γνώρισα τον Νίκο τα τελευταία χρόνια,
κεραυνοβόλος έρωτας θα έλεγα, πολύ όμορφα,
αποφασίσαμε κατευθείαν να κάνουμε μωρό,
γιατί ήμασταν και οι 2 κατασταλαγμένοι και οι 2 θέλαμε, παρά πολύ.
Κι έτσι βγήκε ο Παναγιώτης, αλλά στα καλλίτερα μας μάς πέτυχε,
δηλαδή μέσα σε ούτε 5 μήνες, εκεί που ζούσαμε το καλλίτερο όνειρο, ήρθε ο καρκίνος.
Εκεί ήταν πολύ δύσκολα.
Αυτός είναι στη Μυτιλήνη γιατί δουλεύει εκεί, κι εγώ είμαι εδώ στη Θεσσαλονίκη,
για να κάνω τις θεραπείες μου.
Αλλά είμαι ευτυχισμένη γιατί γνώρισα ένα πολύ καλό παιδί.
Ένα πολύ καλό μπαμπά πια, για εμένα και για τον Παναγιώτη.
Είμαστε καλά, πολύ καλά.
Τα όνειρα μου είναι αυτά, είχα πολλά όνειρα, πάρα πολλά όνειρα (κόβεται η εικόνα),

17δ. Η νταλικά

Η Ολυμπία στον καναπέ.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ]

Η νταλικά; (ερώτηση σκηνοθέτη)
Η νταλικά, τελικά ήταν γραφτό μου να πάρω νταλικιέρη άντρα,
και είναι νταλικιέρης ο Νικολάκης μου, ναι.
Τελικά το όνειρο μου βγήκε πραγματικότητα.

Η Ελένη μπροστά στο μπουφέ με τον Παναγιώτη αγκαλιά. Τον νανουρίζει.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

Τα θέλε η μαμάκα σου, τα θελες κι εσύ, τα σύκα, τα καρύδια και το γλυκό κρασί, ...
Ώπα το παιδί της γιαγιάς, ώπα το παιδί της γιαγιάς.

18. Η επίσκεψη του γιατρού

**Ο Άντζελ οδηγεί σιωπηλός. Φτάνει στο συγκρότημα που μένει η οικογένεια της Ολυμπίας.
Πηγαίνει προς την είσοδο. Ο Τάκης στο μπαλκόνι τον χαιρετά.**

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας].

Τάκη!

Στο εσωτερικό του σπιτιού η οικογένεια υποδέχεται τον γιατρό. Ανταλλάσσουν χαιρετισμούς και ευχές. Κάθονται όλοι στο σαλόνι.

[ΟΝ – ΤΑΚΗΣ, ΑΝΤΖΕΛ και ΟΛΥΜΠΙΑ] Υποδέχονται στην πόρτα τον γιατρό

- Καλώς τον γιατρό, καλή χρονιά, καλή χρονιά, καλό χρόνο, να είμαστε καλά, καλώς ήρθατε . .
- Τι κάνουμε Ολυμπία;..
- Καλά γιατρέ, πολύ καλά,..
- Καλή χρονιά να είμαστε καλά,...

Κάθονται παρέα στο σαλόνι της οικογένειας και χαριτολογούν.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΝΤΖΕΛ, ΤΑΚΗΣ και ΕΛΕΝΗ]

- Να είσαι καλά πάνω απ' όλα εσύ ... και το μωρό . (γιατρός)
- Ο μπέμπης μας είναι πολύ καλά, μεγαλώνει, μεγαλώνει. (Ολυμπία)
- Ποδοσφαιριστής θα γίνει ή θα γίνει μουσικός; .. (γιατρός)
- Δεν ξέρω .. (Ολυμπία)
- Μουσικός, μουσικός πρέπει να γίνει, εδώ πάμε να κάνουμε συγκρότημα εφόσον έχουμε αρσενικούς τώρα, αλλά επειδή είναι λίγο από το νησί, εμείς έχουμε λίγο τα χάλκινα και αυτόν μπορεί να τον βάλουμε στο βιολί, τον Παναγιώτη. (Τάκης)
- Αλλά έχω την Ολυμπία να ανησυχεί γιατί μεγάλωσε τώρα.
Γεννήθηκε 1,130 και τώρα τον έχουμε 4, και τον φωνάζουμε Super puma (Τάκης)
- Τον έχουμε εκεί, τον βάζουμε εκεί και φωνάζει η Ολυμπία. (Τάκης)
- Τι τον ταΐζεις, βασιλικό πολτό; Μια χαρά είναι, πολύ καλά είναι, υγιέστατος, πολύ καλά, (γιατρός)
- Κι εγώ είμαι πολύ καλά. (Ολυμπία)
- Το βλέπω, εσύ λάμπεις, και μόνο που είναι ο μικρός δίπλα... (γιατρός)
- Ναι η αλήθεια αυτή είναι. (Ολυμπία)

Η Ελένη πηγαίνει στο δωμάτιο με τα δύο μωρά. Παίρνει τον Παναγιώτη.

[ΟΝ - ΕΛΕΝΗ μητέρα Ολυμπίας]

... ώπα, αυτός είναι ο Παναγιώτης, ο άλλος είναι ο Δημήτρης.

Η Ελένη φέρνει στην παρέα τον Παναγιώτη.

[ΟΝ - ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΝΤΖΕΛ, ΤΑΚΗΣ και ΕΛΕΝΗ]

- Νάτος, δώστον λίγο στον γιατρό γιατί ο γιατρός τον έσωσε μπράβο ο Παναγιώτης μας.. (Τάκης)
- Τι είναι κούκλε; ..Πονηρούλης, ωραίος, .. έχει και μαλάκι ωραίο (τα μωρά στην αγκαλιά του Άντζελ) (γιατρός)
- Ναι, ναι, το μαλάκι ωραίο, θα αφήσει κοτσίδα και αυτός, ναι, ναι, βέβαια πρέπει να μοιάσει και λίγο στο γιατρό, γιατί ο γιατρός τον έφερε εδώ που τον κρατάει στην αγκαλιά. (Τάκης)

Φέρνουν στην παρέα και το άλλο μωρό. Το κρατάει αγκαλιά ο Τάκης.

- Βλέπεις σαν δίδυμα είναι. ...και τα 2 τα κορίτσια μου είναι μια χαρά, μας έχει καλά, είμαστε ότι καλλίτερο γιατί έχουμε τα εγγόνια μας όλα και έχουμε τώρα και τα 2 τα εγγόνια. (Τάκης)
- Αυτός πιο γελαστός μου φαίνεται, (γιατρός)
- Ναι, ναι ... (Τάκης)

Η Ολυμπία με το μωρό και ο Άντζελ κάθονται στο καναπέ. Του δίνει γάλα με μπιμπερό.

[ΟΝ – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΑΝΤΖΕΛ]

- Από ότι ακούω τη φωνή του Παναγιώτη μάλλον και τραγουδιστής θα γίνει .. (γιατρός)
- Όταν κλαίει έχει δυνατή φωνούλα, η αλήθεια είναι αυτή, αυτό είναι το θείο δώρο. (Ολυμπία)
Η προσπάθεια η δική σας να σωθεί αυτός. Ο μικρούλης μου. (Ολυμπία)
- Να μπορέσω να το σηκώσω .. (Ολυμπία)
- Θα σε βοηθήσω εγώ .. (γιατρός)

- Μικρούλη μου και μαλάκι καλό έχει ..
Θυμάστε τι είχαν πει ότι θα βγει με κοντά άκρα ... (Ολυμπία)
- Μια χαρά είναι .. Η θερμοκοιτίδα ήταν μόνο για ύπνο,
δεν χρειάστηκε, ούτε αναπνευστικό ούτε τίποτα, υγιέστατος ο Παναγιώτης (γιατρός)

Η Ολυμπία και ο Άντζελ κάθονται στο καναπέ, χωρίς το μωρό.

[ΟΝ – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΑΝΤΖΕΛ]

- Για πες μου τα νέα σου... (γιατρός)
- Τα νέα μου είναι πολύ καλά, το αναπνευστικό μου είναι υπέροχο,
υπέροχο γιατρέ μπορώ να πω, λίγο τα λευκά είχαν κατέβει λίγο... (Ολυμπία)

Χτυπά το κουδούνι. Ήρθαν τα εγγόνια. Τα υποδέχονται ο Τάκης και η Ελένη.

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ και ΕΛΕΝΗ]

- Άνοιξε στα παιδιά Ελένη ..
- Καλώς τα παιδιά, ελάτε μέσα παιδιά, ελάτε μέσα, καλώς ήρθαν τα παιδιά, ..
μπράβο παιδιά, μπράβο Σταμάτη ..

Η Ολυμπία και ο Άντζελ στο καναπέ συνεχίζουν την κουβέντα τους.

[ΟΝ – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΑΝΤΖΕΛ]

- Ο ασθενής θέλει το γιατρό του. Κι εγώ είμαι ευχαριστημένη,
ανά πάσα στιγμή να παίρνω τηλέφωνο και να σας λέω ότι κάτι μου συμβαίνει, κάτι έγινε.
Ήσασταν εκεί. Ήσασταν εκεί. Ήσασταν εκεί. (Ολυμπία)
- Αυτή είναι η δουλειά μας να είμαστε πάντοτε όταν χρειαζόμαστε.
Διαφορετικά θα κάναμε κάτι άλλο Ολυμπία. (γιατρός)

19. Το θαύμα έχει γίνει

Ο Άντζελ στο γραφείο του κρατάει μια φωτογραφία της Ολυμπίας με τον Παναγιώτη αγκαλιά.

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας]

Στο γραφείο μου ποτέ δεν είχα φωτογραφίες των παιδιών μου,
τώρα έχω τη φωτογραφία της Ολυμπίας με το παιδί της
και θα συνεχίσω την έχω μέχρι να φύγω από το χώρο αυτό.
Ίσως να ναι η καλλίτερη ασθενής που είχα ποτέ.

Το θαύμα έχει γίνει, η Ολυμπία έχει καταφέρει να γεννήσει ένα υγιέστατο παιδί.

Για την ίδια την Ολυμπία και για τους δικούς της είναι ένα θαύμα.

Και για όλους νομίζω ότι είναι ένα θαύμα.

Ίσως το θαύμα να φτάνει μέχρι εκεί, να μην φτάνει για να μπορέσει η Ολυμπία να μεγαλώσει το παιδί της,
όσο θα το ήθελε η ίδια.

Πιστεύω ότι είναι μοναδική περίπτωση και δεν θα ήθελα να έχω ξανά άλλη τέτοια. (Λυγμός γιατρού)

20. Πολύ φοβάμαι ότι δεν θα τη δει η Ολυμπία την ταινία

[ΟΝ - ΑΝΤΖΕΛ γιατρός Ολυμπίας] στο γραφείο του

Πολύ φοβάμαι ότι δεν θα τη δει η Ολυμπία την ταινία

και ίσως να ναι και καλλίτερα να μην τη δει η Ολυμπία,

γιατί αυτά που θα ειπωθούν στην ταινία ή από εμένα ή και από άλλους

δεν θα ήταν καλό να τα ακούσει,

με την έννοια ότι η Ολυμπία θα πρέπει να πιστεύει μέχρι το τέλος ότι όλα θα πάνε καλά.

Πράγμα που δεν μπορώ να πω εγώ.

Είναι η κατάσταση τέτοια που δεν επιδέχεται πλήρη ίαση,

είναι τόσο προχωρημένη η κατάσταση.

21. Ο Παναγιώτης γιόρτασε τα πρώτα του γενέθλια. Η Ολυμπία δεν ήταν μαζί τους

Ο Τάκης με τα εγγόνια του παίζουν όργανα και τραγουδούν στο σαλόνι. Η Ολυμπία τους παρακολουθεί

[ΟΝ - ΤΑΚΗΣ πατέρας Ολυμπίας, εγγόνια]

- Όχι εγώ θέλω το γιατρό, το γιατρό, ... (εγγονός)

- Να παίξουμε το γιατρό και τραγουδιστά ..

Είστε έτοιμοι; ένα, δυο, τρία, ξεκίνα... ένα, δυο, τρία, πάμε .. τραγουδιστά .. (Τάκης)

Δεν μπορώ μανούλα, δεν μπορώ, αχ σύρε να φέρεις το γιατρό .. (δημοτικό τραγούδι)

Η Ολυμπία, ξαπλωμένη στον καναπέ, με τον Παναγιώτη αγκαλιά, του τραγουδά.

[ΟΝ – ΟΛΥΜΠΙΑ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ]

Νάνι, νάνι του ώσπου νάρθει η μάνα του να του φέρει κάτι τι,

νάρθει κι ο μπαμπάκας του να του φέρει λουκουμάκια,

λουκουμάκια στο χαρτί ..ναι

Παναγιώτη, ναι αγάπη μου ..

Super

Στις 18 Σεπτεμβρίου του 2014 ο Παναγιώτης γιόρτασε τα πρώτα του γενέθλια.

Η Ολυμπία δεν ήταν μαζί τους.

Μας αποχαιρέτησε τον Ιανουάριο του 2014, πέντε ημέρες μετά το τέλος των γυρισμάτων αυτής της ταινίας.

ΤΙΤΛΟΙ ΡΟΛΟ ΤΕΛΟΥΣ